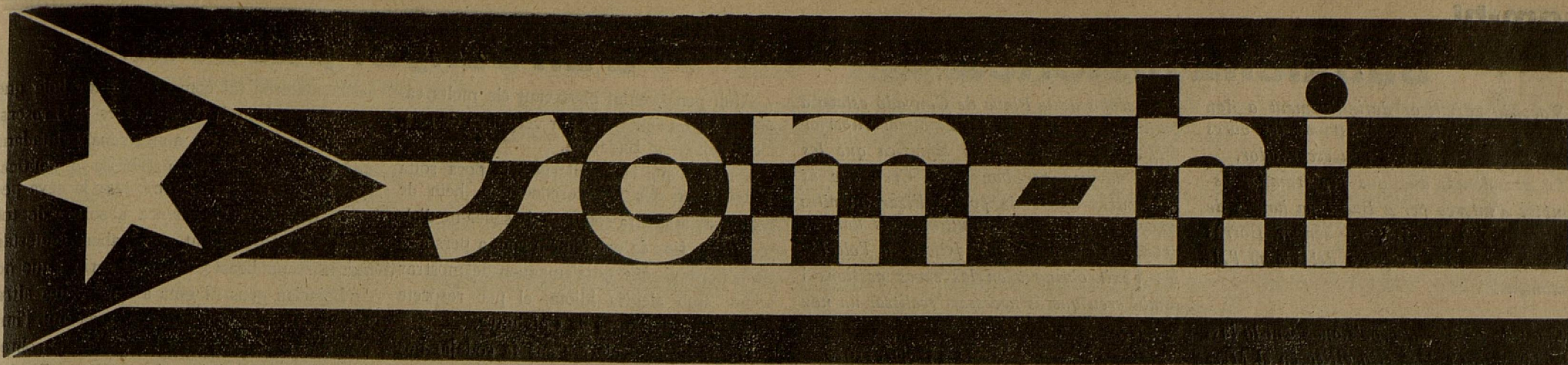

any I - 25 d'agost 1934 - núm. 18

**setmanari portantveu de la joventut
d'esquerra -estat català- de badalona**
redacció i administració: sant anastasi, 4

número solt: 20 cèntims

del moment

El dissabte dia 18, ens honorà amb la seva presència el cap de la Joventut d'Estat Català Dr. Dencàs, acompanyat del seu secretari Sr. Torres.

No és per descriure amb l'entusiasme que el nombrós públic que atapeïa les dependències del Centre Català rebé a dits companys.

Una salva d'aplaudiments inacabables, els demostraren les simpaties que han sapigut captar-se per la seva encertada actuació en els alts llocs de responsabilitat que ocupen.

A l'acabar-se l'espectacle del Centre Català, els distingits companys assistiren a l'envelat aixecat a la platja per aquesta Joventut, a on un nombrós públic tornà a fer-los objecte de les seves demostracions d'afecte.

La Joventut d'Esquerra Estat Català de Badalona, resta agraïda a les grandioses i inequívokes mostres d'apreci que el nostre poble ha donat, en els homes que vénen sacrificant la seva joventut per a l'engrandiment de la nostra pàtria.

Som-hi rei fervent homenatge de simpatia als amics Espinosa i Valverde, encatats per un Jutge Militar i detinguts a la presó model pel delictes de rebel·lió. Si el pensament delinqüent, la majoria dels catalans i no catalans, tindriem d'estar a la presó, perquè el que han executat els nostres amics, és el nostre pensament i el nostre desig.

per una catalunya lliure

L'excelentíssim i il·lustríssim Sr. Ministre de la Guerra no ha pogut resistir el terrible insult que per ell representava el telegrama enviat per uns dignes ciutadans badalonins, entre ells hi figura el nostre bon amic i president d'aquesta Joventut, en Felip Tugues, per a protestar del projecte de mobilització que portaria a la misèria innombrables llars i que al propi temps pertorbaria greument l'economia del país.

Pel terrible delictes d'haver tingut la noblesa d'expressar en un telegrama la seva opinió personal, i d'haver-hi manifestat el que farien cas de portar-se a la pràctica dit projecte, el Sr. Hidalgo no ha trobat millor contestació que la d'ordenar la detenció de tots els signants del dit telegrama.

Que podem esperar-ne nosaltres, fèrms nacionalistes i republicans de l'actuació del Sr. Hidalgo?

Que podem esperar-ne nosaltres d'un Sr. Hidalgo, que en un senzill telegrama de protesta ha sapigut veure-hi uns greuges tant grans, que no ha reparat en llençar unes humils llars a la misèria, empresonant als uns i obligant a exiliar-se als altres, per tal de poder escapar de les seves mans terribles?

Que podem esperar-ne d'un Sr. Hidalgo que tants greuges ha vist en un senzill telegrama, i en canvi no s'ha donat compte que amb la seva presència al Govern Samper demostra estar d'acord amb els procediments emprats pel dit govern i deixant que els tribunals

d'urgència donin l'absolució als assassins d'homes d'esquerra i als pistolers que assombren a les capitals per les seves audàcies?

Nosaltres francament, del Sr. Hidalgo, com del Sr. Salazar, com del Sr. Samper i tots els qui formen l'actual govern no creiem que puguin arribar a fer mai res de bo per a la república.

Per tant, nosaltres entenem que mentre no tinguem la suficient gosadia per rompre amb aquest estat de coses no tenim dret a dir nos republicans i molt menys nacionalistes.

Per la nostra part farem tot el que podem per arribar a obtenir altra volta el que en mala hora vàrem deixar-nos arrebar, confiant amb les paraules d'uns homes que per vergonya de tots encara conviuen entre nosaltres.

Els primers víctims ja han caigut. Serà tant mesell el poble, que comportarà que per aquest camí hi anem seguint molts d'altres?

Nosaltres estem disposats a acudir allà on sigui.

Cal acabar per sempre més amb tanta vergonya i ignomínia.

Cal lluitar sense perdre un instant, per una Catalunya lliure i justa.

No deixem que el sacrifici de tots aquests ciutadans que han fet el primer acte de protesta, passi com a un fet vulgar.

Poble de Catalunya, tú tens la paraula!

endavant joventut

Aquest any i per primera vegada, la Joventut d'Estat Català de Badalona, s'ha vist en prou coratge per a organitzar uns festeigs de gran envergadura per a celebrar dignament la Festa Major del nostre poble.

L'entusiasme que els organitzadors sentien per a portar a la realitat dites festes no era sentit per tothom, sinó que molt al contrari, hi havia qui procurava per tots els mitjans possibles el fracàs estrepitosos d'aquests festeigs i a tal fi s'organitzaren comissions que anaven de casa en casa aconsellant la negació de tot apoi moral i material a la dita Joventut.

Per aquest motiu es donà el cas que individus els quals ells mateixos s'havien compromès a col·laborar-hi, feien marxa enrera i retiraven els encàrrecs.

La comissió organitzadora però, seguint el comès que li havien confiat, apartava la mala herba que intentava obstaculitzar-li el camí, i seguia la seva ruta amb pas ferm i decidit.

Podeu comptar doncs quina seria la sorpresa i l'odi dels nostres derrotistes quan veieren que ja el primer dia una gernació enorme envaïa el nostre envelat i així succesivament tots els dies.

Per aquest motiu, la Joventut d'Estat Català, agraeix a tots els qui amb el seu esforç i col·laboració desinteressada feren fracassar les maniobres d'aquests quatre derrotistes, demostrant una absoluta i entificació amb l'esperit que anima a aquesta Joventut, i els diu que ella sabrà fer-se digna d'aquesta confiança.

estampes de pagès

En Palaudàries, el Xic de cala Pepona, el Bartomeu, en Mero de can Mata-serps, l'hereu de la Colecta, en Joan Taleya, el Xic de cala Quirèria i el Felic, de resultes d'haver-se barallat amb els fadrins del poble acordaren que per la Festa Major baixarien a Barcelona a fer una *juerga* el que s'en diu una *juerga*, amb flamenques, pa amb tomàquet, botifarra negra i uns porro-nets de la bodega reservada, de la bodega del carrer del Rec.

Arribat el dia, abillats amb el millor que tenien al fons del bagul, els caps de casa de Gratallops, agafaren el tren en companyia de les seves mullers i d'una fortor de *pitxoli* que perfumava el vagó de tal manera, que abans d'arrencar el tren ja es quedaren sols.

Com que quan feren el projecte de *juerga*, ja acordaren per endavant que havien de riure molt, començaren per fer-ho tant tost posats en marxa, a la salut del bigoti i la barba de la dona del Mero, i de la cara de figa seca de la del Felic.

El bajanet d'en Bartomeu, es trencava de riure, mentre la seva mitja taronja es divertia pessigant a en Palaudàries. L'hereu de la Colecta, que fins havia estudiat per capellà i per conseqüent era el més murri de tots, reia secretament pensant amb la cara que farien tots aquells pagesos quan es trobarien a cal Sagristà o a la Criolla, i amb la broma que faria ell quan ho explicaria al cafè, a la barberia i al senyor *Tire-lire*, que és un funcionari municipal amb el qual s'ha d'estar bé i com que és amant de les xafarderies, l'hereu les hi explica totes.

El Xic de cala Pepona amb les seves galtes de pa de ral i uns pantalons d'una

amplària desacostumada, contempla embadalit com la seva vella senyora fa el pallasso i la *petite fille*, mentre en Joan Taleya que hi va amb el bitllet pagat no sab si té de riure o plorar.

Arribats a Barcelona, aborrits ja de la broma que havien fet, començaren la *juerga*. No vos ho explicarem fil per randa, però sapigueu que no deixaren res per verd, begueren, menjaren, ballaren, els prengueren el pèl i fins una de la colla que es feu una mica massa enllà va perdre una mitja.

Perquè vegeu si tiraren de veta, us direm que al matí, fins anaren de cal Sagristà a l'estació del Nord amb taxi.

Arribats al poble carregats de son i de bocassa en Joan Taleya digué a en Mero:

—Escolta, no et fixares que arreu on hem anat la gent ens ensumava i fugia del nostre costar? No sé qui de nosaltres hauria menjat mongetes.

—No t'hi encaparris segurament que era la dona d'en Bartomeu, de totes maneres no em negaràs que ens hem divertit molt.

—Que vols que't digui; fet i fet potser hi hauriem guanyat si ens haguéssim quedat al poble i això no ho dic pas per mi, perquè jo he vingut de franc, doncs ja sabs que l'hereu es cuida de les meves despeses.

Aquests diàlegs els sostenien casi tots els mascles de la colla.

En quan a les dones, a l'endemà coincidiren totes a cal bacallaner i unànimement convingueren que s'havien divertit molt i que casi totes havien somniat un angelet ros com un fil d'or que veren a la Criolla ballant el xarles amb la Fideus.

TOPOL